

L'Església Major, símbol del modernisme tardà

Chema Corral

Historiador

Aquest mes de setembre commemorem el 110è aniversari de l'obertura al culte de l'Església Major, tot coincidint amb la nova data de la Festa Major, que es va traslladar del tercer al primer diumenge de setembre de 1915, per tal d'acomiarar les famílies benestants que estiejaven al poble. Aleshores, Santa Coloma estava

entrant al segle XX de la mà de l'alcalde Llorenç Serra (1906-13 i 1916-18). Arriba el telèfon, l'enllumenat elèctric als carrers i a les cases; indústries com ara Can Baró, Can Sala o Miquel Costa; i augmenta la població per l'arribada d'immigrants que venien a Barcelona a treballar en obres públiques com el metro.

La construcció de la nova es-

glésia no només respon a la necessitat d'un nou temple que substituís la vella i esgavellada església barroca del segle XVIII, situada al lloc on avui s'ubica la parròquia de Sant Josep Oriol, sinó que també és una representació arquitectònica que simbolitza els profunds canvis que estava vivint Santa Coloma.

Sortosament, la ciutat disposa de dos bons llibres sobre aquest temple. El primer, *L'Església de Santa Coloma*. Un llegat del modernisme tardà de Josep Lluís Ros, Núria Valls i Josep M. Galvany. 1990. El segon, *100 anys de l'Església Major de Santa Coloma de Gramenet 1915-2015* de Magda Clavell, Joan

López, Albert Noguera, Jordi Olivés i Agustina Rico, 2015.

El 26 de maig de 1912, sent rector de la parròquia de Santa Coloma, Alexandre Segú i alcalde del poble Llorenç Serra, es va posar la primera pedra en aquell turonet envoltat de vinyes. Això va ser possible gràcies al llegat que va deixar Mossèn Jaume Gordi, fill del poble i prior de la Casa de la Convalescència.

Aquesta donació va ser decisiva perquè Santa Coloma tingués un nou conjunt parroquial fruit del modernisme tardà, amb estructura neogòtica, austeritat en les formes i un esvelt pinacle que corona el campanar.

L'Església Major, amb la rectoria, és un dels monuments més significatius del patrimoni cultural, artístic i arquitectònic de la ciutat. Va ser dissenyada per Francesc d'Assis Berenguer i Mestre, que va fer estudis d'arquitectura i va treballar al taller d'Antoni Gaudí, tot combinant els encàrrecs amb altres tallers, principalment el de Miquel Pascual i Tintoré, que seria l'arquitecte que li signaria el projecte.

A més de l'Església Major, Berenguer té un bon currículum d'obres fetes, com la casa del Parc Güell o el Santuari de Sant Josep de la Muntanya. ♦